

PRZEWODNIK NA DRODZE DO OJCA I SYNA

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. JANA (J 16, 12-15)

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszycie, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi».

PYTANIA DO DZIELENIA

1. Czy kontemplując oblicze Syna, w mocy Ducha Świętego staram się dostrzegać w moim życiu obecność kochającego Ojca?
2. Czy jedność i miłość zawarta w Trójcy Przenajświętszej jest dla mnie wezwaniem do budowania mostów pojednania i miłości w konkretnym moim życiu, np. w mojej rodzinie?
3. W jaki sposób komunika z Bogiem Trójjedynym pomaga mi w podążaniu drogą prawdy i świętości?

KOMENTARZ

w. 12 *Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz jeszcze znieść nie możecie.*

Jezus mówi swym uczniom o objawieniu wielu rzeczy, które są dla nich aktualnie niemożliwymi do udźwignięcia. W przekazywaniu Jezusowego objawienia istotną rolę będzie odgrywał Paraklet – Duch Prawdy, którego zadaniem będzie nieustanne pogłębianie w uczniach zrozumienia Jezusowej nauki. Dzięki Parakletowi możliwa stanie się aktualizacja prawdy w życiu uczniów. Niemożność całkowitego przyjęcia objawienia Jezusa przez uczniów jest związana z tym, że objawienie to uzyska swoją pełnię wraz z misterium paschalnym Jezusa (męka, śmierć i zmartwychwstanie) i Jego przejściem do chwały nieba (wniebowstąpienie). Dopiero w perspektywie krzyża i blasku zmartwychwstania uczniowie będą mogli w pełni rozpoznać i przyjąć istotę Bożej Miłości.

w. 13 *Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszycie, i oznajmi wam rzeczy przyszłe.*

W wersecie tym mocno zostaje podkreślony fakt, że Duch Prawdy doprowadzi uczniów do całej prawdy. Paraklet – Duch Święty – zostaje nazwany Duchem Prawdy w przeciwstawieniu do szatana, który jest ojcem wszelkiego kłamstwa. Działanie Ducha Prawdy ma polegać na przewyciężaniu kłamstwa w życiu jednostek i społeczności oraz prowadzeniu do życia w prawdzie. Tylko takie życie wiedzie do szczęścia, pokoju i wolności. Mocno podkreśla to Jezus w innym miejscu: *Jeżeli będziesz trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli* (J 8,31-32). Duch Prawdy umożliwia pełniejsze poznanie tego, co objawił Jezus. Pełna prawda objawiona w nauczaniu i działalności Jezusa dzięki Duchowi Świętemu stanie się bardziej przejrzysta dla ludzkości. Użyty w omawianym wierszu termin grecki *hodegeo* (prowadzić po drodze) wskazuje wyraźnie, że Paraklet, tak jak Przewodnik na drodze, ma wskazywać uczniom kierunek i prowadzić do głębszego poznania prawdy. Jego aktywność nie będzie „mówieniem od siebie”, czyli nie będzie ona polegała na tworzeniu nowego objawienia. Po ustaniu „mowy Jezusa” będzie kontynuowane „mówienie Ducha Świętego” w sercach ludzi, umożliwiając im

nieustanne wewnętrzne wsłuchiwanie się w orędzie Mistrza z Nazaretu. Duch Prawdy będzie przemawiał w sercach uczniów o tym, co usłyszał od Ojca i Syna dzięki głębokiej relacji z Nimi. Paraklet jawi się tu jako doskonały Słuchacz Słowa Bożego oraz jako Pośrednik, który aktualizuje nauczanie Ojca i Syna, kontynuując dzieło przemiany ludzkich serc. Pomaga On wcielać w życie słowa i czyny Jezusa, odnosząc je do konkretnych sytuacji życiowych. Paraklet ma także oznajmić uczniom rzeczy, które mają nadejść, także w odniesieniu do czasów eschatologicznych (ostatecznych). Duch Święty pozwoli uczniom na wnikanie w prawdę, której istotnym punktem jest ostateczny tryumf prawdy nad kłamstwem, życia nad śmiercią, jasności nad ciemnością, łaski nad grzechem, sprawiedliwości nad niesprawiedliwością.

w. 14 ***On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi.***

Czasownik grecki *doksadzo* (uwielbić, otoczyć chwałą) w wielu miejscach Ewangelii Janowej występuje w sensie eschatologicznym, oznaczając akceptację Boga Ojca na chwalebny śmierć swojego Syna, która wiedzie ku zmartwychwstaniu i wywyższeniu po swojej prawicy. W naszym tekście podmiotem otaczającym Jezusa chwałą jest Duch Święty. Jest On ściśle związany z Jezusem, umożliwiając uczniom na pełne wniknięcie w objawienie Jezusa. Duch Święty jawi się jako Pośrednik stojący pomiędzy Synem – który jest ściśle zjednoczony ze swoim Ojcem – a uczniami. Jezus spełniający do końca wolę swego Ojca ma zostać otoczony chwałą przez Ducha Świętego. W Starym Testamencie „chwała Boga” manifestowała się w Jego zbawczym działaniu (Wj 16,7; Lb 14,22). Chwała ta była związana w sposób szczególny z przybytkiem na pustyni (Wj 29,43), a później ze świątynią jerozolimską (1 Krl 8,10). Idea powiązania chwały Bożej ze świątynią jerozolimską jest mocno akcentowana przez proroków (Ez 9-11; 36,23; Iz 60,1.3). Według czwartej Ewangelii chwała Boża objawia się na ziemi przez osobę Jezusa, który przez fakt Wcielenia jako odwieczny Logos zamieszkał w ciele na ziemi (J 1,14). Jego pojawieniu się towarzyszy chwała (J 12,40-41). W sposób szczególny chwała Boża manifestuje się przez mękę Jezusa, która zmierza ku zmartwychwstaniu i uwielbieniu Ojca (J 17,4). Jezus zostaje uwielbiony w Niebie przez Ojca i na ziemi przez Ducha Parakleta. Ewangelista akcentuje także fakt, że chwała Boża manifestuje się także poprzez wiarę uczniów, która jest rezultatem głoszenia Bożego Słowa i dokonywania cudownych znaków (J 2,11; 6,68-69). Uwielbienie Ojca ściśle zostaje powiązane z uwielbieniem Syna. Uwielbienie Ojca (uwielbienie niebiańskie) uwidocznione zostaje poprzez misterium paschalne Jezusa i przez wywyższenie Go po prawicy Boga (J 17,1). Uwielbienie Syna (uwielbienie ziemskie) realizuje się poprzez udoskonalenie dzieła, które Ojciec dał Mu do wykonania. Dzieło to konkretyzuje się w dokonywanych znakach, w objawieniu woli Boga, w objawieniu Prawdy. Uczniowie przez wiarę i realizację orędzia Syna w mocy Ducha Świętego mają swój udział w uwielbieniu Ojca i Syna (J 15,8). Męka, śmierć i zmartwychwstanie Syna potwierdza Miłość Boga do rodzaju ludzkiego. Przez zbawczy czyn Syna Ojciec w mocy Ducha Świętego może zajaśnieć w pełnym blasku przed całym stworzeniem. Uwielbienie Syna przez Ojca i Ojca przez Syna w mocy Ducha Świętego jest procesem dokonującym się w Godzinie Jezusa, która wykracza poza czas ziemski i jest zorientowana ku wieczności (J 13,31-32). W uwielbieniu Ojca, Syna i Ducha Świętego widać więc wyraźnie misterium zbawcze realizujące się poprzez łączenie rzeczy ziemskich z Niebem.

w. 15 ***Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego weźmie i wam objawi.***

W wersecie tym zostaje podkreślona ścisła więź pomiędzy Ojcem i Synem. Relacja ta jest charakteryzowana przez miłość (J 3,35; 5,20) i jedność (J 10,30.38; 14,10-11.20; 17,11.21-23). Wiąż pomiędzy Jezusem, a posyłającym Go Ojcem jest tak ścisła, że w Synu można

zobaczyć Ojca (J 8,19; 12,45; 14,7.9). Jezus doskonale wypełnia wolę swojego Ojca poprzez nauczanie i czynienie znaków w jedności z Ojcem (J 8,28.38.40; 12,50; 15,15). Ojciec staje się punktem wyjścia i punktem dojścia dla swojego Syna. Ścisłą relację pomiędzy Ojcem i Synem wyrażają słowa: *Ja i Ojciec jedno jesteśmy* (J 10,30). Podobne znaczenie ma wypowiedź Jezusa: *Ojciec jest we Mnie, a Ja w Ojcu* (J 10,38), która w sposób obrazowy pokazuje wzajemne zamieszkanie Ojca w Synu i Syna w Ojcu. W obrazie tym wyraźnie widać głęboką wspólnotę jedności pomiędzy Ojcem i Synem. Jedność ta nie niszczy jednak różności pomiędzy Ojcem i Synem. W relacji tej tożsamość Boga jako Ojca realizuje się ze względu na Syna, a tożsamość Jezusa jako Syna realizuje się ze względu na Ojca. Duch Święty prowadzi uczniów Jezusa do głębszego i żywszego poznania tajemnicy Trójcy Świętej. Paraklet – Duch Prawdy – wciąż na nowo komunikuje ludzkości miłość Ojca i Syna, której głównym celem jest zbawienie każdego człowieka. Dzięki temu działaniu Ducha Świętego tajemnica Ojca i tajemnica Syna stają przed uczniami w całej przejrzystości. W ten sposób Ojciec, Syn i Duch Święty zaprasza każdego człowieka do komunii Miłości, która przekracza życie doczesne, prowadząc do pełni życia i wiecznego szczęścia.

MEDYTACJA

Paraklet – Duch Święty – działając w ścisłej jedności z Ojcem i Synem jako Przewodnik prowadzi ludzkość do głębokiej i żywej relacji z Bogiem. Duch Prawdy jako wewnętrzny Nauczyciel przedłuża w sercach uczniów mowę Słowa, które stało się Ciałem. Dzięki działaniu Ducha Świętego każdy człowiek może głębiej zrozumieć orędzie Bożej Miłości i wypełniać je w swoim życiu. Bóg Ojciec wzywa każdego człowieka do przyjęcia Jego Miłości. Jest to Miłość pełna i całkowita, Miłość ojca i matki do swojego syna. Tak bardzo potrzeba zawierzenia tej Miłości i bezgranicznego oddania się w ręce kochającego Ojca. Jezus Chrystus, Syn Boży, jest nieustannie obecny w historii życia każdego człowieka, pragnąc obdarzać go łaską zbawienia. On udziela prawdziwej wolności w działaniu i słowie. On pozwala żyć w wolności dzieci Bożych – w prawdzie i pokoju. Duch Święty pozwala spoglądać człowiekowi na rzeczywistość oczyma wiary. Dzięki temu może on dostrzec *magnalia Dei* (wielkich dzieł Boga), które dokonują się każdego dnia. Duch Święty udziela człowiekowi darów do podejmowania drogi ku świętości. Paraklet – Duch Prawdy – pozwala wierzącym widzieć kochające oblicze oraz lepiej słyszeć głos Ojca i Syna. W mocy Ducha Świętego życie człowieka staje się przejrzyste Prawdą i wrażliwe Miłością.

KONTAEMPLACJA

O Boże mój, Trójco Święta, którą uwielbiam,
pomóż mi zapomnieć zupełnie o sobie samej,
abym mogła zamieszkać w Tobie
nieporuszona i spokojna,
jakby dusza moja była w wieczności.
Oby nic nie zamąciło mego spokoju
i nie wyprowadziło mnie z Ciebie.
O mój wieczny Boże,
niech każda minuta pogrąży mnie
coraz głębiej w Twoje tajemnice.

Uspokój moją duszę,
uczyn w niej swoje niebo,
swoje mieszkanie umiłowane

i miejsce swego spoczynku,
abym tam nigdy nie zostawiła Cię samego,
lecz abym tam cała była,
cała żyjąca wiarą,
cała adorująca,
cała poddana wyłącznie Twojemu twórczemu działaniu...

O Słowo Przedwieczne, Słowo mego Boga,
chcę spędzić życie moje na słuchaniu Ciebie,
chcę być cała otwarta na zrozumienie Ciebie,
a następnie poprzez wszystkie ciemności,
poprzez całą pustkę i bezsilność własną
chcę się wpatrywać w Ciebie
i na zawsze trwać w Twojej światłości...
O Ogniu trawiącym, o Duchu miłości,
zstąp na mnie, ażeby w mej duszy dokonało się
jakby wcielenie Słowa,
abym była dla niego jakby nowym człowieczeństwem,
w którym mógłby ponawiać swoje tajemnice.

O Ty, mój Ojczy, racz się skłonić
ku Twemu maleńkiemu stworzeniu,
okryj je swoim cieniem
i racz w nim widzieć jedynie
Twego Umiłowanego, w którym sobie upodobałeś.

O moi „Trzej”!

O moje wszystko,
moja chwała i szczęście,
samotności nieskończona i bezmiarze,
w którym się gubię cała,
oddaje się Tobie cała jako ofiara.
Ukryj mnie, zamieszkać we mnie,
abym mogła zamieszkać w Tobie,
czekając na wejście w Twoją światłość
i w przepaść Twego bezmiaru.
Amen.

(Bł. Elżbieta od Trójcy Przenajświętszej)